

במדינה

אוכלוסיה

מלחמה מגורשת

מחקר חדש בנושא השפעת המילחמות על ההגירה, מלמד על הצפוי בתחום זה בישראל.

הסטטיסטיקאים מטעם אוהבים לציבוע על העובדה, כי בשנים שבהן היתה ישראל נתונה במלחמה, פחתה בהרבה ההגירה מן הארץ. האם תיתכן עדות טובה יותר לפטריטיזם של הישראלי, המתגבר בעת המלחמה?

למדני מצייני, כי בסקרים שנערכו בקרב ישראלים החלים בחולי, הם אינם מייחסים למצב הביטחון ני ברצף השפעה כלשהי על החלטתם להגר מישראל. אך הוא טוען, שאפשר לייחס זאת לרתיעה הפסיכולוגית הקיימת אצל ישראלים להסביר את הגירתם במתח הביטחוני. עובדה היא, כי ב-1958, שנה אחרי סיומה של מלחמת סיני, הגיר מיספר שיא עד אז - 14.1 אלף ישראלים.

ב-1974 נרשם שיא חדש: 25.5 אלף ישראלים היגרו מן הארץ. שנת 1967 היתה יוצאת דופן: באותה שנה נרשמו 13.7 אלף מהגרים בלבד.

בידור

פארנו בסלון

תעשיית הוידאו העבירה גם בישראל את הפרטים הכתולים מהאולמות דסאזונים הביתיים.

לספריית הקסטות שברחוב אבן גבירול בתל-אביב נכנסים אנשים לקנות סרטי וידאו. ביניהם סרטי מין מצונזרים. הם מנויים במועדון ספריית הקסטות, שהוא מועדון סגור לחברים בלבד.

גיא מרחבי, בעל-הבית, צעיר בן 27, גאה, בעל שיער שחור ועיניים חומות, סיפר: "שעה ש' הייתי במשא'ומתן עם מחלקת הצינוורה בירושלים שביקשנו לקבל את אישורה כדי לא להסתבך עם המישרה, נתקלנו בבעיה. החוק הרי אוסר מפורשות הפצת חומר-תועבה. מה התברר בין סירטי-מין מצונזרים וסרטים כחולים? ובכן, הכל תלוי בדרגת הנועזות של כל סרט וסרט".

אדריכל קלר-גת, 80 יום אחרי מותו

המשך תעמוד (81) כנים ובנות. אחד מהם הוא מנחם קלר, שעזב את ראשי-פינה כדי לגור בקיבוץ כפר-גילעד עם אשתו שרה. נולדו להם שלוש בנות ובן. לבנו קרא שוב על שם הסב. ועל שם סבת-הסב: יוסף (יוסי) קלר, הטייס ההרוג, שהיה החלל הראשון של מלחמת-הלבנון.

לשבת

שיבועה

ברי הקיבוץ, קרובי מישהי זהה ועשרות טייסים, חלקם עם גנותיהם, ליוו את יוסי ממר-כז המשק במרד הכביש עד לחלקה כבית-הקברות הצבאי בתל-חי שם נקבר, אחרי שאנשי-אש"ף החזירו את גופתו, יחד עם שמונה גופות אחרות. 80 יום אחרי מותו. מול הארון עמדו אב, אם ואשה חבוקים ולא העזו לבכות. אחרי שחיללי המשמר הצבאי ירו, שלר-שה מטחיל-כבוד לזכר יוסף קלר, הורה מפקדם בקריאה: "נצור אש".

ברקע נשקפה גדר הגבול. ומ-עברה דרום ארץ הלבנון. בגיל 18 התגייס יוסי לצבא. הוא שירת ביחידה קרבית. השתחרר מצה"ל בדרגת סרן וחזר לעבוד בפלחה בקיבוץ. שנה אחת עבד מחוץ למשק, כאיש-ביטחון הירבה בנסיעות בכל העולם. כשי-חזר למשק, הוא נשא את רחלי, ונולד בנו, קים. היום בן 4. כשיוסי היה בן 24, הוא החליט לחזור לצבא. הוא רצה להיות טייס וביקש להתקבל לקורס. אך בצה"ל ענו לו שהוא מבוגר מדי. יוסי לא ויתר. הוא שיגר מיכתב למפקד חיל-האוויר אז, בני שלד, וטען: "כונ שאין לייחס משמעות לגילו, אלא יש להתייחס למוטיבציה הגבוהה שלו לחזור לשירות צבאי".

הסתגרו בביתם בכפר-גילעד וככו חרישת.

באותו זמן הובטח לבני-המישהי צה"ל שגורמים בצה"ל עושים מאמץ צימ כדי לאתר את גופת בנם. קרובי-המישהי, תושבי הצפון, שכמשך שנים רבות סיתחו יחסי-שכנות עם לבנונים, ניסו למצוא את יוסי בכוחות עצמם. הם נסעו לביירות, חידשו קשרים עם ראש הפרלמנט הלבנוני, מוסלמי-שיעי, ועם נכבדים אחרים, אך גורלו של יוסף קלר לא נודע.

ביום החזרת תשע גופות של חללי צה"ל ושני השבויים, חזרה גם גופת יוסף קלר. כעבור יומיים נטמן באדמה. הוריו ישבו טוב שיבועה.

יוסי השאיר אחריו אשה, רחלי, שני בנים, קים (4), ואמיתי (2), הורים זאחיות - בני מישהי קלר, מהראשונים שהקימו ישוב עברי בצפון הארץ.

צה"ל

והמשיח

לום אחרי שמסוקו של יוסי הופל, כתב בן אחותו, יאיר בן ה-10, חיבור שהודפס בחיובלח מיקלטון שהופצה בין חברי הקי-בוץ. גיסייתי לצמד בכך כמו גבר, ולא לבכות, אבל לא הצלחתי. תי. היו לי דמעות בעיניים, אבל לא הוצאתי מילה. נפרדתי מאמא עצובה... לקחתי מסטיק פפה, אבל מהעצב נטל לי המסטיק מהפה. שטפתי אותו במים הכנסתי אותו בחורה לפה... בכיתי עוד קצת... חשבת על קים בן הארבע ורבע ועל אמיתי בן השנה וחצי... הם רק התחילו את החיים שלהם, וכבר נפרדו מאביהם לעולמי-עולמים. גם על רחלי אשתו חשבת. עכשיו מה היא תגיד לילדיה על אביר-הם... מה הייתי אני עושה במקר-מה? עלה בדעתי רעיון! להתגבר על עצמי. ידעתי שצה"ל ינצח במלחמה, וחשבת רק על המשח-שברגע שיגיע תקום גם סבתא לתחיה".

טייס קלר בחתונתו

..גיסייתי שלא לבכות, אבל לא הצלחתי.."

כטייס. אמו, שרה, חושבת שזו הסיבה שבני שלד איפשר ליוסי לחזור לצה"ל ולהתחיל לקורס טיס. שלב מתקדם בקורס נאמר ל-יוסי שהוא יטוס רק במסוק, הדבר גרם לו למשבר. יוסי חשב שטיסה במסוק לא תספק אותו. הוא רצה להיות לוחם. אמו מספרת שהיא שיכנעה את